

בְּעוֹתֵי חַסְדֵּי הַמֶּלֶךְ

סֵפֶר
אֶל־אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל

דברות קודש וואס מיר האבן געהאט די זוכיה צו הערן
פונעם ראש ישיבה שליט"א
שבת קודש פרשת וישלח, שנת תשפ"ג לפרט קטן,
אין וויליאמסבורג יע"א, ביי שלש סעודות.

היכל הקודש ברסלב

ירושלים

רח' רבי נחמן מברסלב 15
054-845-6150

בני ברק

רח' ירושלים 2
052-760-5715

טבריה

רח' משה שפירא 2
050-411-6421

בית שמש

רח' ריב"ל 6
050-419-9751

ברכפלד

רח' רשבי 19
052-715-6479

יבנאל

רח' המייסדים
052-716-3184

צפת

רח' צה"ל 1
050-412-6101

קרית ברסלב

ליבערטי - ניו יארק

האשקי

181 Huschke Road,
Liberty NY 12747

אשר בנדל

291 Denman Rd,
Liberty, NY 12754

עצתו אמונה

187 Twin Bridge Rd,
Liberty, NY 12754,

פעולת הצדיק

2-198 Steiglitz Rd,
Liberty, NY 12754,

מקור השמחה

67-1 Marx St,
Liberty, NY 12754,

ירושלים

21-1 Jerusalem St,
Liberty, NY 12754,

וויליאמסבורג

27 Skillman Street
Brooklyn NY 11205
718.384.1652

בארא פארק

4801 11th Ave
Brooklyn NY 11219
718.384.1652

קרית יואל

8 Hayes Ct.
Monroe NY 10950
845.467.5299

קרית יואל

8 Premishlan Way.
Monroe NY 10950
845.243.0563

בלומינגטאון

24 Merriewold LN S
Monroe NY 10950
845.238.0804

מאנסי

32 Dolson Road
Monsey NY 10952
347.733.7551

לונדון

23A St Andrew's Grove
447388582855

צו הענין די
הערליכע שיעורים פונעם ראש
ישיבה שליט"א

הופט:

קול ברסלב
212.444.9191

חיוך פאר אידישע שטוב
212.444.9169

בערות חשב ונמדד

סדר

אשר היה
אל וילא

דברות קודש וואס מיר האבן געהאט די זכיה צו הערן
פונעם ראש ישיבה שליט"א
שבת קודש פרשת וישלח, שנת תשפ"ג לפרט קטן,
אין וויליאמסבורג יע"א, ביי שלש סעודות.

שֶׁבֶת קוֹדֵשׁ פְּרֻשֵׁת וַיִּשְׁלַח, שְׁנַת תִּשְׁפ"ג לַפְּרֻט קָטָן, אִיז דְּעַר
רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיטָא גְעוּוּעַן אִין ווִיליאַמְסְבוּדְג יַע"א.

בֵּי סְעוּדָה שְׁלִישִׁית הָאֵט דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א
פֶּאָרְגַעֲלֶעֲרֶנְט סִפֵּר הַקְדוּשׁ שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כ"ו

עֶרְלִיכְעַר אִיד אַזוי ווי אִיךְ מִיין אָן
עֶרְלִיכְעַר אִיד", און רַבִּי נָתָן זַאגְט
(שם) אַז דָּאס גִּיט אַרױף אױף דִּי
סִפֵּרִים פֿון רַבִּי'ן, װער עַס לְעֶרְנֵט
דִּי שִׁיחוֹת װאס דְּעַר רַבִּי הָאֵט
גְעֶשְׁמוּעֶסְט, װעט עַר זױכֶה זײן צו
װערן אַ גְרוֹיִסער צִדִּיק.

דְּעַר רֹאשׁ יְשִׁיבָה שְׁלִיט"א הָאֵט
אַנְגַּעהױבֵּן: מְעַן דַּאָרף הָאֵלְטֵן אִין
אִיין חֲזָרָן דִּי שִׁיחוֹת פֿון רַבִּי'ן.
דְּעַר הֵייליגער רַבִּי הָאֵט גְעֶזַאגְט
(תני מוה"ר, סימן שנח): "מִיט יַעֲדַע
שִׁיחָה װאס אִיךְ שְׁמוּעַס מִיט עֲנַק
קָען מְעַן זײן אָן עֶרְלִיכְעַר אִיד, און
נִישֵׁט סִתָּם אָן עֶרְלִיכְעַר אִיד נָאָר אָן

שִׁיחוֹת הַר"ן סִימָן כו

אִין עֲבוּדַת הַשֵּׁם, אַם הָיָה זױכֶר כָּל
מֵה שְׁעֵבֶר לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לוֹ לְהַרִים
אֶת עֲצָמוֹ לְעֲבוּדָתוֹ יִתְבַּרֵּךְ בְּשׁוּם
אֶפֶן, אױב װאַלט מְעַן גְעֶדְעֶנְקֵט
יַעֲדַע זַאף װאס מְעַן הָאֵט גְעֶטױן
װאַלט מְעַן זִיכְעַר נִישֵׁט גְעֶקְעֶנְט
אַנְהֵיבֵן פֿון פֶּרִישׁ טױן גױטע זַאכֵן,
װייל מְעַן װאַלט אַ גַאנְצֵן צִיט
גְעֶטֶרַאכְט: 'אִיךְ הָאָב דַּאָךְ גְעֶטױן
דָּאס און דָּאס', גַם הִיוּ מְבַלְבְּלִים אֶת
הָאָדָם מֵאֵד כָּל הַדְּבָרִים שְׁעױבֶרִים
עֲלָיו, אױף װאַלט מְעַן גְעױוּרָן
גְעֶשְׁטֶעֲרֵט פֿון אַלְעס װאס אִיז

זַאגְט דְּעַר הֵייליגער רַבִּי: אַצֵּל
הָעוֹלָם הַשְּׁכָחָה הִיא חֶסְרוֹן גְּדוֹל
בְּעִינֵיהֶם, בֵּי דִי װעֶלְט אִיז שְׁכָחָה
אַ גְרוֹיִסע חֶסְרוֹן, מְעַנְטֶשֶׁן רַעֲדֵן
זִיף אָפּ: אִיךְ פֶּאָרְגַעס שְׁנַעֲל, זײ
קױקן עַס אָן ווי אַ פֶּרַאבְּלֶעס. אַבֵּל
בְּעִינֵי, יֵשׁ בְּהַשְּׁכָחָה מַעֲלָה גְדוֹלָה,
אַבְעַר אִין מִינַע אױגֵן אִיז שְׁכָחָה אַ
מוֹרָא'דִיגַע מַעֲלָה, כִּי אַם לֹא הִיְתָה
שְׁכָחָה, לֹא הָיָה אֶפְשָׁר לַעֲשׂוֹת שׁוּם
דְּבָר בְּעֲבוּדַת ה', װאַלט װען נִישֵׁט
גְעױוּעַן קײן שְׁכָחָה װאַלט מְעַן
נִישֵׁט גְעֶקְעֶנְט טױן קײן שׁוּם זַאף

איז טאקע אזוי געווען, עס איז אים נישט געווען אינטערעסאנט אלטע זאכן, דער רבי איז נישט צוריק געגאנגען צו א פארגאנגענהייט, א זאך וואס איז געווען האט מען מער נישט גערעדט און געטראכט, ואינו מבלבל כלל עצמו עוד במה שפּכּר עבר והלך.

מען גייט נישט צוריק צו די 'פּחים קטנים'

צו פארען מיט וואס עס איז פריער געווען, איז שוין דער סמ"ך מ"ם, דא, ער קריגט זיך שוין מיט אים, און ער וויל אים שוין אינגאנצן אוועק נעמען פונעם אייבערשטן, מען דארף וויסן אז - דער עיקר וועל איך פון יעצט זיין אן ערליכער איד'.

שרייבט רבי נתן ווייטער: ועננן זה הוא דרך עצה טובה גדולה מאד בעבודת ה', דאס איז א מורא דיגע גוטע עצה אין עבודת השם, פי על-פי רב יש להאדם בלבולים רבים וערבוּב הדעת מאד ממה שחלף ועבר, בפרט בשעת התפלה, שאז באים עליו כל הבלבולים ומערבבים ומעקמים את דעתו ממה שפּכּר עבר, אז א מענטש

אריבער, אבּל עכשו על ידי השכחה נשכח מה שעבר, אבער יעצט ווען עס איז דא שכחה, פארגעסט מען די אלע נישט גוטע זאכן, קען מען אנהייבן פון פריש דינען דעם אייבערשטן. שרייבט רבי נתן: ואצלו הדרך, שפּל מה שעבר והלך, נפסק והולך לחלוטין, ואינו חוזר בדעתו עוד כלל, ביים רבי'ן

איך האב געטראכט אז מען קען זאגן א פשט אויפ'ן פסוק (בראשית לג, כה): "ויותר יעקב לבדו", זאגט רש"י: "שכח פכים קטנים וחזר עליהם", ער האט פארגעסן קליינע קריגלעך, און ער איז צוריק געגאנגען צו זיי; ווייל יעקב אבינו איז צוריק געגאנגען צו אלטע זאכן, ער האט זיך דערמאנט אלטע מעשים, האט ער שוין געטראפן דעם סמ"ך מ"ם, און ער האט זיך שוין געקריגט מיט אים א גאנצע נאכט.

ביים רבי'ן איז געווען די זאך פון 'שכחה', איך הייב אן פונדאסני, איך גיי נישט צוריק צו וואס עס איז געווען, אז מען הייבט זיך אן

וְוַעֲט גוֹט קוֹקֵן וְוַעֲט עַר זַעַן אַז פִּיל צײַט - בְּפֶרֶט בְּשַׁעֲתָיִן דַּאוּוֹעֲנֵעַן, עֶסֶט עַר זײַף אויף מײַט וואָס עֶס איז גַעוֹוֶען. עֶס קוֹמַעַן אײַן אײַם אַרײַן אַלֶע סָאָרְט בְּלִבוֹלִים, לְפַעְמִים יִשׁ לֹו בְּלִבוֹלִים מַעֲנִיִן הַמִּשְׁאֵי־וּמַתָּן שְׁלוֹו וְעֶסְקִי בִּיתוֹ, (וְכִיּוֹצֵא, בְּאֲשֶׁר כִּי לֹא טוֹב עֲשָׂה בַעֲנִיִן זֶה, וְכִיּוֹצֵא וְכֹךְ הִנֵּה צָרִיד לַעֲשׂוֹת וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה הַדְּבָר), אַמָּאֵל אִיז עֶס בְּלִבוֹלִים פּוֹן בִּיזְנֶעס, אַמָּאֵל אִיז עֶס זַאכֵן פּוֹן שְׁטוֹב, דְּעַר מַעֲנִטְשׁ עֶסֶט זײַף אויף 'אײַף וואַלְט ווען גַעדאַרְפֶט אַזוֹי טוֹן, 'אײַף וואַלְט ווען גַעדאַרְפֶט טוֹן אַנְדֶערֶשׁ, 'אײַף וואַלְט אײַם ווען גַעדאַרְפֶט עֲנִטְפֶעֶרן בַּעֲסֶער. וַיִּשׁ שְׁמִבְלִבְלִים אוֹתוֹ בַּעַת עֲבוֹדָתוֹ בְּתוֹרָה אוֹ בְּתַפְלָה וְכִיּוֹצֵא, בְּהַפְגָּמִים שְׁפָגַם מִקִּדְּם, בְּאֲשֶׁר שְׁבַעֲנָן זֶה לֹא עֲשָׂה כַּהֲגֵן נִגְדוֹ יְתַבְרַךְ וְכִיּוֹצֵא בְּזֶה הַרְבֵּה מְאֹד. כַּאֲשֶׁר יְדוּעַ

לְכָל אָדָם בְּעֶצְמוֹ, אַדְעַר אִיז אײַם מְבַלְבֵּל מַחֲשָׁבוֹת אַז עַר הָאֵט פּוֹגֵם גַעוֹוֶען, עַר הָאֵט גַעטוֹן זַאכֵן וואָס דְּעַר אײַבְעֶרֶשְׁטֶער לֹאזְט נִישְׁט; אַזוֹי ווי יַעֲדֶער מַעֲנִטְשׁ ווייסְט נִאָךְ בַּעֲסֶער אַלײַנס זײַנַע בְּלִבוֹלִים וואָס קוֹמַעַן אַרײַן צו אײַם. עַל־כֵּן זַאגְט דְּעַר רַבִּי, הַשְּׂכַחָה הִיא עֲצָה טוֹבָה גְדוֹלָה מְאֹד לָזֶה, שְׂתַכְנֶף וּמִידָ שְׂחוֹלֶף וְעוֹבֵר הַדְּבָר, יַעֲבִיר וַיִּסְלַק אוֹתוֹ מִדַּעְתּוֹ לְגַמְרִי, וַיִּסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִזֶּה לְגַמְרִי. וְלֹא יִתְחִיל לְחַשֵּׁב עוֹד בְּמַחֲשַׁבְתּוֹ בַּעֲנִיִן זֶה כָּלֵל. דְּעַרְפֶּאֵר אִיז שְׂכַחָה זײַער אַ גוֹטֶע עֲצָה, אַז דְּעַר מַעֲנִטְשׁ זַאל פֶּאָרְגַעסֵן זײַנַע אַלְטֶע מַעֲשִׂים, עַר זַאל מַעַר נִישְׁט טְרַאכְטֵן דְּעַרְפוֹן, עַר זַאל זײַף נִישְׁט אַרַאפֶ קְלַאפֵן מײַט גַאָרְנִישְׁט וואָס עֶס אִיז שׁוִיִן גַעוֹוֶען. וְהִבֵּן הַדְּבָר הַיֵּטֵב, כִּי הוּא דְּבָר גְדוֹל מְאֹד.

בְּרַאשִׁית - אײַף דײַב אַן פּוֹן יַעֲצֵט

לְעַרְנֵעַן מָעַן זַאל נִישְׁט טְרַאכְטֵן מַה לְמַטָּה, מַה לְמַעְלָה, מַה לְפָנִים, מַה לְאַחֹר, וואָס אִיז גַעוֹוֶען פֶּאָר דִּי וועלְט אִיז גַעוואָרן בְּאֲשַׁאפֵן, זַאגְט מוֹהֲרַא שׁ, אַז דָּאס גײַט אַרויף אויף יַעֲדֵן מַעֲנִטְשׁ, אויב דו ווילְסְט מַצְלִיחַ

מוֹהֲרַאשׁ פֶּלְעַגְט אוּנְז זַאגֵן, מָעַן זַעַט אַז דִּי תוֹרָה הַיֵּיבֵט זײַף אַן מײַטָן אוֹת 'ב' וואָס אִיז פֶּאָרְמַאכְט פּוֹן אַלֶע זײַטן, עֶס אִיז אָפֵן נִאָר אויף פֶּאָרְאוּס; דִּי הַיֵּילִיגֶע חֻכְמִים זַאגֵן (בְּרַאשִׁית רַבָּה א, ג) אַז דָּאס קוֹמַט אוּנְז

זיין וואויל", און ער זאל זיך אויסשמועסן מיט'ן אייבערשטן, בעטן דעם אייבערשטן זיינע פֿרטים, ער זאל זוכה זיין צו דאווענען אין בית המדרש.

אינגעלייט זענען אזוי פארנומען א גאנצע וואך, מען דארף לויפן ברענגען פֿרנסה, בפרט יעצט ווינטער ווען דער זמן מעריב ווערט זייער פֿרי, מען קען זיך כאפן סוף טאג אז דער טאג איז שוין אריבער און מען האט נאכנישט געדאווענט מנחה, דארף מען אסאך בעטן דעם אייבערשטן: "רבנו של עולם העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו קומען אין בית המדרש דאווענען שחרית מנחה מעריב", רבנו של עולם העלף מיר איך זאל זוכה זיין צו קענען לערנען יעדן טאג אביסל חומש, אביסל משניות, אביסל גמרא", - דאס איז דער פארמעגן פון א מענטש!

מען האט קוים אנגעהויבן דאס יאר, און מען האלט שוין ביי פֿרשת וישב, עס איז שוין אריבער בראשית, נח, לך לך, ויגא, חיי שרה, תולדות, ויצא, וישלח, עס איז

זיין טארסטו נישט קוקן אויף צוריק, נאר אויף פֿאראויס, טראכט נישט וואס עס איז געווען, 'בראשית', הייב אן פון יעצט, פון יעצט גיי איך זיין אן ערליכער איד, איך גיי יעצט גיין דאווענען מעריב, איך גיי מאכן הבדלה, איך גיי עסן מלוה מלכה, איך גיי זיך אנגרייטן נעגל וואסער, איך גיי ליינען קריאת שמע, איך גיי שלאפן און איך גיי אויפשטיין צופרי ווייטער דינען דעם אייבערשטן, איי נעכטן און אייער נעכטן און אייער אייער נעכטן איז נישט געווען אזוי גוט - עס אינטרעסירט מיך נישט! אז איך וועל צוריק גיין צו די פכים קטנים, איך וועל אנהייבן צו טראכטן: 'איך בין יא גוט געווען', 'איך בין נישט גוט געווען', וועט דער סמ"ך מ"ם קומען צו מיר, ער וועט מיך אראפ ווארפן.

דער רבי האט געזאגט (חיי מוהר"ן סימן תלז) עס איז זייער גוט יעדע מאל בשעת א מענטש גייט התבודדות, זאל ער זאגן פאר'ן אייבערשטן: "היום אני מתחיל לדבק בך", "רבנו של עולם איך הייב אן פון יעצט", "איך גיי שוין זיין גוט", "איך גיי שוין

צייט צו עפענען יעדן טאג א חומש, לערנען יעדן טאג אביסל זונטאג ביז

שני, מאנטאג ביז שלישי, דינסטאג ביז רביעי און אזוי ווייטער.

ווער לערנט אין זיין יום החפזה?!

דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך אנגערופן צום חתן גרו יאיר: מארגן נאכט האסטו חתונה, זאלסטו זיך מקבל זיין צו לערנען יעדן טאג אביסל חומש, אביסל משניות און אביסל גמרא.

דפים גמרא און געזאגט א יום תהלים! מוהרא"ש איז ארויס פון די פלים, און די גאנצע דרשה וואס מוהרא"ש האט געגעבן איז געווען פון דעם, מוהרא"ש האט עס זייער אויסגעלויבט, אז א חתן אינמיטן די שבע ברכות איז אזוי מסודר מיט אזא ישוב הדעת, געווענליך ווען א מענטש מאכט א שמחה קומט ער קוים אן צו לערנען, ער טראכט: יעצט בין איך פארנומען, באלד ווען איך וועל זיין מסודר וועל איך גיין לערנען, ווער לערנט אין זיין יום החפזה? ווער לערנט אין זיין שבע ברכות?!

איך געדענק, מען האט אמאל געמאכט א שבע ברכות פון א תלמיד הישיבה ביי מוהרא"ש זכותו יגן עלינו, אין זיין בית המדרש אין בארא פארק, איך געדענק נישט צי מוהרא"ש האט געפרעגט דעם חתן אדער דער חתן האט זיך אליינס אנגערופן אז ער האט שוין היינט געלערנט ח"י פרקים משניות, זיבן

א שיעור אינעם בלאט גמרא יום כיפור!

איך געדענק די ערשטע מאל וואס איך בין געווען אין בארא פארק ביי מוהרא"ש אויף יום כיפור, האב איך געזען א זאך וואס איז ביי מיר געווען א מורא דיגע חידוש. איך בין געווען צוגעוואוינט אז ערב

יום כיפור און יום כיפור לערנט מען נישט; איך קום פון א שטוב פון תורה, מיין זיידע זכרנו לברכה האט נאר געלערנט, און מיין טאטע שליט"א לערנט אויף א גאנצן טאג, ווען דו וועסט אריין גיין אין

חומש, אביסל משניות וכן אביסל גמרא, אז דו פארשטייט - איז דאך גוט, און אז דו פארשטייט נישט - איז דאך אויך גוט, דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן עו): "שאין צריכין בלמוד רק האמירה לבר, לומר הדברים כסדר", דער עיקר איז לערנען, נעם א חומש, א משניות, א גמרא, און הייב אן לערנען, און דער רבי זאגט: "וממילא יבין", ביז א קורצע צייט וועט זיך דיין קאפ עפענען, דו וועסט אנהייבן צו פארשטיין וואס דו לערנסט. מען קען נישט קוקן אויף דעם אז מען פארשטייט נישט דאס לערנען, מען דארף לערנען תורה.

קארלסבורג וועסטו קיינמאל נישט טרעפן מיין טאטע זאל שמועסן מיט איינעם, ער זיצט און לערנט און לערנט, פון דעסט וועגן יום כפור האב איך נישט געזען מען זאל לערנען, אבער ווען איך בין געווען ביי מוהרא"ש אויף יום כפור האב איך געזען אז נאך שחרית רופט מען אויס אז מוסף איז אין א האלבע שעה ארום, און דער מגיד שיעור הרב ר' אליעזר איידלשטיין שליט"א זעצט זיך אראפ מיט בחורים, ער לערנט פאר דעם דך גמרא, דאס איז געווען ביי מיר אן אויסטערלישע חידוש, יום כפור א דך גמרא?!

מען לערנט יעדן טאג אביסל

יעדער איינער קען ענדיגן כל התורה כולה!

און עס איז נישט ממש פאר דיר, - וואס ווילסטו פון דעם בחור?! וואס ווילסטו פון דעם אינגערמאן?! לאז אים דורכגיין די גאנצע תורה, לאז אים דורכגיין גאנץ משניות, גאנץ ש"ס, בבלי און ירושלמי, מיט א גדלות המוחין, יעדער איינער קען צוקומען צו דעם אויב מען איז זיך אביסל מסדר וויפיל צו לערנען

עס איז אזא רחמנות אויף בחורים אין ישיבות, ווען דעם רבינס סדר דרך הלימוד וואלט אריין געגאנגען אין ישיבות, וואלט נישט געווען קיין איין בחור וואס זאל אנוועק פאלן פון אידישקייט!

נאר עס זענען דא די מגידי שיעור וואס מוזן זאגן פאר די בחורים אז מען האט נישט געהאלטן פון דעם

דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א, סימן קנב) ווען א מענטש וויל מקורב ווערן צום רבי'ן שטעלט מען א 'גרא שמים' ביים טיר, אז ער זאל נישט אריין לאזן קיין מענטשן, ער זאגן פאר יעדן: "עס איז נישט ממש אזוי", "עס איז נישט ממש פאר דיר" און "מען דארף וויסן", און דער מענטש באקומט פון דעם חלישת הדעת ביי ער וויל אפלאזן די תורה.

יעדן טאג. וויפיל משניות, וויפיל דפים בכלי, וויפיל דפים ירושלמי, און ביז א קורצע צייט דערזעט זיך דער מענטש ווי ער ענדיגט די גאנצע תורה, נאכדעם הייבט ער עס אן נאכאמאל און נאכאמאל, מען קען זיך נישט פארשטעלן צו וואס מען קען צוקומען אויב מען לערנט אויפ'ן סדר דרך הלימוד פון רבי'ן.

וואס דארפן מיר זיך לערנען פונעם לייב!?

וואס איז אפן נאר פון פאראויס, איך גיי ווייטער, איך דריי זיך נישט אויס, מוהרא"ש פלעגט זאגן פארוואס האט מען גענומען דעם לייב ער זאל זיין דער קעניג פון די חיות? ווייל דער לייב האט א נאטור אז ער דריידט זיך נישט אויס, ער שטייט גראד. דאס דארפן מיר אריין נעמען אין זיך, איך גיי גראד, איך דריי זיך נישט אויס, נישטא אזא זאך איך זאל צוריק קוקן, 'איך וואלט אזוי געדארפט טון', און 'איך וואלט אזוי געדארפט טון', און גיי בעטן יעדע זאך פונעם אייבערשטן, און ביי יעדע זאך קוקן וואס איך קען יעצט טון דעם רצון פונעם אייבערשטן.

על כל פנים, שפחה איז א גוטע זאך, מען טאר נישט צוריק קוקן, 'וואס איך וואלט געקענט טון פאריגע וואך', 'וואס וואלט איך געקענט טון צוויי וואכן צוריק', 'איך האב געדארפט אזוי טון', 'איך וואלט געקענט בעסער טון', אז דו קוקט אויף צוריק האסטו שוין 'שרו של עשו', נישטא קיין צוריק גיין, געענדיגט מיט וואס עס איז געווען, איך הייב אן פון יעצט און ווייטער, איך ווייס גארנישט, איך בין יעצט געבוירן געווארן, איך האב יעצט אנגעפאנגען צו לעבן.
די תורה הייבט זיך אן מיט א ב',

יא ארץ יואל

וישלה

אשר ריה

דער אייבערשטער זאל העלפן מען זאל אריין נעמען די דיבורים איהן זיך, וועט מען מצליח זיין.
דער אייבערשטער זאל העלפן מיר זאלן פאלגן דעם רבי'ן, וועלן מיר זוכה זיין צו שיינע זאכן אמן.

בנשיאות
הראש ישיבה
שליט"א

כולל
היכל
הקודש

התודה והברכה לידידינו היקר
הר"ר יואל טייטלבוים נ"י
מלמד מומחה בתלמוד תורה היכל הקודש
ברסלב קרית יואל
שנדב סכום הגון לכוללינו